

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 iulie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Verona – Italia) – Shamim Tahir/Ministero dell’Interno, Questura di Verona

(Cauza C-469/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2003/109/CE — Articolul 2, articolul 4 alineatul (1), articolul 7 alineatul (1) și articolul 13 — „Permis de ședere UE de rezident pe termen lung” — Condiții de acordare — Reședință legală și fără întrerupere în statul membru gazdă timp de cinci ani înainte de a depune cererea de permis — Persoană care are legături de familie cu rezidentul pe termen lung — Dispoziții de drept intern mai favorabile — Efecte]

(2014/C 315/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Verona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Shamim Tahir

Pârâte: Ministero dell’Interno, Questura di Verona

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011, trebuie interpretate în sensul că membrul de familie, astfel cum este definit la articolul 2 litera (e) din această directivă, al persoanei care a dobândit deja statutul de rezident pe termen lung nu poate fi exonerat de cerința prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din aceeași directivă, potrivit căreia, pentru a obține acest statut, resortisantul unei țări terțe trebuie să fi avut reședința legală și fără întrerupere în statul membru în discuție timp de cinci ani înainte de a depune cererea în cauză.
- 2) Articolul 13 din Directiva 2003/109, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51, trebuie interpretat în sensul că nu permite unui stat membru să acorde, în condiții mai favorabile decât cele prevăzute de această directivă, un permis de ședere UE de rezident pe termen lung unui membru al familiei în sensul articolului 2 litera (e) din directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 iulie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof, Landgericht München I – Germania) – Adala Bero/Regierungspräsidium Kassel (C-473/13), Ettayebi Bouzalmate/Kreisverwaltung Kleve (C-514/13)

(Cauze conexate C-473/13 și C-514/13) ⁽¹⁾

[Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2008/115/CE — Standarde și proceduri comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Articolul 16 alineatul (1) — Luare în custodie publică în scopul îndepărtării — Luarea în custodie publică într-un penitenciar — Imposibilitatea cazării resortisanții țărilor terțe într-un centru specializat de cazare — Lipsa unui asemenea centru în landul în care resortisantul unei țări terțe este luat în custodie public]

(2014/C 315/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof, Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamante: Adala Bero (C-473/13), Ettayebi Bouzalmate (C-514/13)

Pârâte: Regierungspräsidium Kassel (C-473/13), Kreisverwaltung Kleve (C-514/13)

Dispozitivul

Articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretat în sensul că un stat membru are obligația de a pune în executare, în general, într-un centru specializat de cazare din acest stat măsura luării în custodie publică în scopul îndepărtării resortisanților unor țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, chiar și atunci când statul membru respectiv are o structură federală, iar statul federat competent să decidă și să procedeze la executarea unei astfel de măsuri în temeiul dreptului național nu dispune de un asemenea centru de cazare.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.
JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 iulie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Thi Ly Pham/Stadt Schweinfurt, Amt für Meldewesen und Statistik (Cauza C-474/13) ⁽¹⁾

[Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2008/115/CE — Standarde și proceduri comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Articolul 16 alineatul (1) — Luare în custodie publică în scopul îndepărtării — Luare în custodie publică într-un penitenciar — Posibilitatea, în cadrul luării în custodie publică, de a caza un resortisant al unei țări terțe care și-a dat acordul împreună cu deținuți de drept comun]

(2014/C 315/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Thi Ly Pham

Pârâți: Stadt Schweinfurt, Amt für Meldewesen und Statistik

Dispozitivul

Articolul 16 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretat în sensul că nu permite unui stat membru să cazeze un resortisant al unei țări terțe luat în custodie publică în scopul îndepărtării într-un penitenciar împreună cu deținuți de drept comun, nici chiar în cazul în care respectivul resortisant este de acord cu această modalitate de cazare.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.